

ΦΩΤΑ ΑΝΤΙ ΚΑΛΑΝΤΑ

ΠΡΟΣΩΠΑ

Νικόλας 50 χρόνων

Μαρία 45 »

Αννού 14 »

ΦΩΤΑ ΑΝΤΙ ΚΑΛΑΝΤΑ

ΣΚΗΝΗ 1

(Ακούεται γαϊδούρι).

- ΝΙΚΟΛΑΣ (Από μακριά). Εεεε παπαδικιά, εεε παπαδικιάααα.
- ΜΑΡΙΑ (Το ίδιο από μακριά). Ναιαιαι.
- ΝΙΚΟΛΑΣ Έλα να μου τανύσεις να ρέξουμεν το χτηνόν έσσω.
- ΜΑΡΙΑ Θέλεις τάνυμαν ευλοημένε να ρέξεις το ξωπόρτιν με το γαούριν;
- ΝΙΚΟΛΑΣ Έλα λαλώ σου.
- ΜΑΡΙΑ (Πλησιάζει). Κύριε ελέησον, κύριε ελέησον, κύριε ελέησον. Έκαμες το σαν να 'τον παμπόρτιν.
- ΝΙΚΟΛΑΣ Άννοιξε καλά το ξωπόρτιν τζιαι βρίζε.
- ΜΑΡΙΑ Γιατί δεν το αννοίει η αγιοσύνη σου, σαν είσαι ποτζεί;
- ΝΙΚΟΛΑΣ Δεν θωρείς; Κρατώ το γομάριν πάνω, να μεν μου γείρει.
- ΜΑΡΙΑ Σίαν του βάλεις αλλό λλία ευλοημένε!
- ΝΙΚΟΛΑΣ Είπα, μιαν τζι εξιμάρισα που ξιμάρισα να τον φορτώσω για καλά, να 'χουν τα χτηνά μας να τρώσιν, ώσπου να ρέξουν τζιαι τα Φώτα. Να μεν ιξαπολώ την εκκλησιάν μου τζιαι να βουρώ κάθε τσιμπίν να κουβαλώ φαροράν που την βραχτήν.
- ΜΑΡΙΑ Μάσσιαλλα του, μα έτσι φαροράν, ούτε τες σήκωσες του Πασκάτου δεν ιβρίσκουμεν να θερίσουμεν.
- ΝΙΚΟΛΑΣ Δόξα σοι ο Θεός να λαλείς, που κατέβηκεν ο ποταμός νάκκον πλώμα τζι επλυμέναμεν την βραχτήν τζι εσπείραμεν το κλιθάρτιν γλήορα. Άμα βλαστήσει η σπορά ναρίς, πριν να προλάβουν οι κρυάδες του σιειμόνα να την ιτσιλλίσουν, νεώνεται με τες ώρες.
- ΜΑΡΙΑ Έλα χτηνόν μου, έλα ρε. Έλα τζι εν να 'σιεις τζι εσού μερτικόν που τον φαροράν που κουβάλησες. (Γκάρισμα).
- ΝΙΚΟΛΑΣ Γιάλι- άλι χτηνό μου.
- ΜΑΡΙΑ Πού να τον ιξιφορτώσουμεν;

- ΝΙΚΟΛΑΣ Σε μιαν γωνιάν τζει μέσα πον τα βούδκια να τον κατεβά-
σουμεν.
- ΜΑΡΙΑ Μα'ν να τα καταφέρει να μπει έσσω, έτσι σαν το εφόρ-
τωσες;
- ΝΙΚΟΛΑΣ Τράβα τον νάκκον πλευρόν πλευρόν.
- ΜΑΡΙΑ Έλα ρε, έλα χτηνόν μου, έλα, έλα τζιαι μεν φοάσαι.
- ΝΙΚΟΛΑΣ Πρώτην φοράν μπαίννεις έσσω φορτωμένος ευλοημένε;
- ΜΑΡΙΑ Φορτωμένος ναι, όι βαρφορτωμένος.
- ΝΙΚΟΛΑΣ Οοοοοοπ, έτσι μπράβο. Δόξα σοι ο Θεός. Εκαταφέραμεν
τα. (Βόδι).
- ΜΑΡΙΑ Έδωκεν των βουδκιών η μυρωδικιά του φαρρά, ίσια ευρε-
θήκαν εις το πόϊν.
- ΝΙΚΟΛΑΣ Αρχινούμεν τους νωρίς εις τον φαρράν τζιαι φοούμαι
μέμπα τζιαι λιμπίσουν τζι εν τους κατεβαίννει πκιον το
άσιερον.
- ΜΑΡΙΑ Ώσπου να τελειώσει ο φαρράς, ορπίζουμεν να ποτυλιχτεί
τζιαι το χόρτον μεσ' στα σιέρισα.
- ΝΙΚΟΛΑΣ Αν ήταν νάκκον μαλλίπτερη η βραχτή μας, έθεν να 'χαν τα
χτηνά μας να τρώσιν ώσπου να ξισειμωνιάσει.
- ΜΑΡΙΑ Τούτην εκληρονομήσαμεν που τους γονιούς μας. Είντα να
κάμουμεν;
- ΝΙΚΟΛΑΣ Τυχεροί όσοι έχουν βραχτάες που τες ιτσιλλά ο ποταμός.
Βάλλουν τζιαι τες πατάτες τους, βάλλουν τζιαι τους
τζήπους τους, βάλλουν τζιαι τους φαρράες τους.
- ΜΑΡΙΑ Τζι εμείς βάλλουμεν.
- ΝΙΚΟΛΑΣ Βάλλουμεν μα εν μας κανούν.
- ΜΑΡΙΑ Δόξα σοι ο Θεός.
- ΝΙΚΟΛΑΣ Πουλιέται η διπλανή μας.
- ΜΑΡΙΑ Πκοια διπλανή μας;
- ΝΙΚΟΛΑΣ Η βραχτή του Μιχαηλιά.
- ΜΑΡΙΑ Είντα λοής τζιαι πουλεί την ο Μιχαηλιάς;

- ΝΙΚΟΛΑΣ Όπως ξέρεις έσει κόρην χαρτωμένην τζιαι χτίζει για να την παντρέψει. Φαίνεται ελείψαν του τα ριάλια.
- ΜΑΡΙΑ Τζιαι πόσα την πουλεί;
- ΝΙΚΟΛΑΣ Θέλει τριάντα λίρες.
- ΜΑΡΙΑ Τριάντα λίρες!
- ΝΙΚΟΛΑΣ Ναι, τριάντα λίρες.
- ΜΑΡΙΑ Τζιαι πκοιος εν να βρεθεί να του δώσει έτσι παπαράες;
- ΝΙΚΟΛΑΣ Εν περίτου που τη σκάλαν η βραχτή του Μιχαηλιά.
- ΜΑΡΙΑ Τζιαμπροού επούλησεν ο Θεμιστοκλής δέκα σκάλες για είκοσι λίρες.
- ΝΙΚΟΛΑΣ Μα τούτη εν βραχτή. Τσιλλά την ο ποταμός. Ρίξει νερόν που το αρδευτικόν. Οι δέκα σκάλες του Θεμιστοκλή μόνον για σποράν κάμνουν, τζιαι τζείνην γρόνον παρά γρόνον. Μα η βραχτή του Μιχαηλιά δεν μεινίσκει ποτέ της όφκιερη που το έναν ως το άλλον. Πότε πατάτες, πότε τζήπους, πότε σισάμιν, πότε λουβκιά.
- ΜΑΡΙΑ Έτσι σαν την φουμίζεις, πέρι να την έβαλες στ' αμμάτιν.
- ΝΙΚΟΛΑΣ Εν η αλήθεια φακκά το λουτσίν μου.
- ΜΑΡΙΑ Αν γελαστείς να πας να δώσεις τριάντα λίρες του Μιχαηλιά για μια σκάλαν χωράφιν, εν να σε κάμουσιν τραούδιν τζιαι να σε τραουδούν στα παναύρικα.
- ΝΙΚΟΛΑΣ Τράβα το χτηνόν έξω τζιαι βρίζε.
- ΜΑΡΙΑ Έσιεις τζι εσού κόρην να χαρτώσεις τζιαι να παντρέψεις. Εν να θέλεις τζι εσού να χτίσεις.
- ΝΙΚΟΛΑΣ Ως τον τζαιρόν της κόρης μας, εν να την προιτζίσει η βραχτή.
- ΜΑΡΙΑ Ναι, η βραχτή εν κοφτήριον! Κόβκει παπαράες.
- ΝΙΚΟΛΑΣ Για έναν πο 'σει όρεξιν να, η βραχτή εν κοφτήριον.
- ΜΑΡΙΑ Εν καλά που λαλείς, μα πκοιος έχασεν την όρεξιν να την εύρεις εσού; Η βραχτή θέλει να σσιύψεις την κάρα σου να τσαπίσεις, να ποτίσεις, να ξιχορτίσεις. Εσού εκαλόμαθες με τον θυμιατόν, το αλληλούια τζιαι το κύριε ελέησον. Μα η βραχτή εν τζιαι γιωρκά με το θυμιάτισμα.

- ΝΙΚΟΛΑΣ Τράβα το χτηνόν έξω λαλώ σου τζιαι βρίξε.
- ΜΑΡΙΑ Τζιαι πού εν να 'βρεις τες τριάντα λίρες να τες δώσεις;
- ΝΙΚΟΛΑΣ Έπκιασα έξι λίρες τον μιστόν μου για τον Δετζιέβρη.
- ΜΑΡΙΑ Έεεε;
- ΝΙΚΟΛΑΣ Έξι λίρες ποτζεί τζιαι κάτι τυχερά που σύναξα τα Γριστουγέννα τζιαι την Πρωτογρονιάν τζιαι προ παντός με τζείνα που ορπίζω να συνάξω πιθαροκού τα Φώτα, θα ποσώσουμεν το δεκάλιρον.
- ΜΑΡΙΑ Μα περιπαίζεις με; Πότε έπκιασες τυχερά τέσσερις λίρες μεσ' στες γιορτές των Χριστουγέννων;
- ΝΙΚΟΛΑΣ Φέτι να δεις πως εν να πλιάσω.
- ΜΑΡΙΑ Μα πόθθεν να τα πλιάσεις; Οι γιορτές ερέξαν πες. Σήμερις έχουμεν δγκυ του Γεννάρη, τζι ούλλες δγκυ λίρες δεν τες εσύναξες.
- ΝΙΚΟΛΑΣ Θα τες συνάξω τα Φώτα.
- ΜΑΡΙΑ Μα πόθθεν εν να τες πλιάσεις τα Φώτα τζιαι περιπαίζεις με;
- ΝΙΚΟΛΑΣ Κάτι έχω υπόψιν μου για να σου λαλώ.
- ΜΑΡΙΑ Εν γιασάγκιν αν μου πεις τζι εμέναν;
- ΝΙΚΟΛΑΣ Αν σου πω εν να με περιπαίζεις.
- ΜΑΡΙΑ Για ν' αντρέπεσαι να μου πεις, να δούμεν είνταν που κατέβασεν ο νους σου!
- ΝΙΚΟΛΑΣ Μόνον ο νους σου κατεβάζει. Οι άλλοι ούλλοι έχουμεν τον λλιαστόν! Εμάς ο νους μας ξαρκεί.
- ΜΑΡΙΑ Άτε τζι εκατάφερες τα τζι εσύναξες τες δέκα λίρες, που δεν θα τες συνάξεις, πού εν να 'βρεις τες άλλες είκοσι, για να τες δώσεις του Μιχαηλιά;
- ΝΙΚΟΛΑΣ Θα του πω να του τες δώκω άρκον πον να συνάξουμεν τες πατάτες, τ' αθάσια, τα τεράσια.

- ΜΑΡΙΑ Θέλουμεν τζιαι να τρώμεν, θέλουμεν τζιαι ντύμαν, θέλουμεν τζιαι πέτσωμαν. Η κόρη μας η μιτσιά άρκεψεν τζιαι τούτη να ξιστρουθίζει. Όπου τζιαι να 'σαι εν του χαρτωμάτου. Θωρείς την. Εν τζιαι δέχεται να φορεί πκιον ό,τι τζι ό,τι. Άμα έρτει η πραματευτίνα στο χωρκόν διαλέει που το καλόν καλλίττερον .
- ΝΙΚΟΛΑΣ Ο Θεός θα βοηθήσει.
- ΜΑΡΙΑ Τζι εν να δεχτεί ο Μιχαηλιάς να σου δώσει το χωράφιν βερεσιέ;
- ΝΙΚΟΛΑΣ Έλα χτηνόν μου, έλα έξω τζι εν κουβένταν που θέλει η τζυρά μου. (Γκάρισμα).

ΣΚΗΝΗ 2

(Βροχή).

ΜΑΡΙΑ Βρέσει σήμερα. Πού να λαμνήσουμε μεσ' στην βροσίη;

ΝΙΚΟΛΑΣ Εν νεφικόν τζι εν να περάσει.

ΜΑΡΙΑ Μα πού το ξέρεις;

ΝΙΚΟΛΑΣ Έβκα έξω να δεις. Έτο, θωρείς; Έβκην τζιαι ζωνάριν.

ΜΑΡΙΑ Τζι αν έβκηκε ζωνάριν;

ΝΙΚΟΛΑΣ Λαλεί το τζι η παροιμία "Άμα δεις το πρωίν ζωνάριν, φα τζιαι λάμνε στο ζενκάριν". Που πα να πει, πως τα νερά εν περαστά.

ΜΑΡΙΑ Έλα στα λογικά σου. Να λαμνήσουμε μεσ' στα νερά να πάμεν να συνάουμεν κραμπιά; Ξέρεις είντα λοής εν τα κραμπιά τωρά με την βροσίη; Καθέναν έσει τζιαι μιαν ογκάν νερόν μεσ' στην φυλλούραν του. Εν να γενούμεν σαν τες παπίρες. Θα μας πκιάει η πούντα.

ΝΙΚΟΛΑΣ Εν να μείνουν άκοπα τζιαι να τα χάσουμεν, αν δεν πάμεν σήμερα.

ΜΑΡΙΑ Μα γιατί να τα χάσουμεν;

ΝΙΚΟΛΑΣ Άμα ρέξουσιν τα Φώτα, οι τιμές τους, εν να ππέσουν να γενούσιν χώμα.

ΜΑΡΙΑ Μα πκοιος το είπεν;

ΝΙΚΟΛΑΣ Κάθε γρόνον έτσι γίνεται. Τες παραμονές των γιορτών ο ποταμός τζιυλά κατεβασμένος τζι ό,τι εύρει ομπρός του παίρνει το. Εξίασες είντα παλιοπομίλορα επουλήσαμεν παραμονές των Χριστουγέννων; Ούτε οι σιοίροι δεν τα τρώαν.

ΜΑΡΙΑ Ναι μα σήμερα έχουμεν τέσσερις. Αύριον παραμονήν των Φώτων, πκοιος εν να πάει να τα πάρει στην πόλιν;

ΝΙΚΟΛΑΣ Εγώ θα πάω.

ΜΑΡΙΑ Κύριε ελέησον, ακούω καλά; Παραμονήν των Φώτων θ' αφήρεις την εκκλησιάν σου αλουτούρητην τζιαι θα πας εις την πόλιν να πουλήσεις τα κραμπιά; Τζείνοι πον να σε δουν είνταν να πουν;

- ΝΙΚΟΛΑΣ Τα αυτοκίνητα που παίρνουν τα περβολικά στην πόλιν φεύκουν που τα μεσάνυχτα τζι όσο να φέξει εν πίσω.
- ΜΑΡΙΑ Τζιαι πότε να πας τζιαι πότε να 'ρθεις να σαστείς να λουτουρκήσεις;
- ΝΙΚΟΛΑΣ Ο Θεός θα βοηθήσει.
- ΜΑΡΙΑ Η ακολουθία εν τζιαι μιάλη την παραμονήν των Φώτων. Γίνεται λειτουργία του Αγίου Βασιλείου τζιαι στο τέλος έσεις να κάμεις τζιαι τον αγιασμόν. Εν να αντέξεις;
- ΝΙΚΟΛΑΣ Ο Θεός εν μεγάλος.
- ΜΑΡΙΑ Τζιαι το κυριότερον εν άλλον.
- ΝΙΚΟΛΑΣ Πκοιον;
- ΜΑΡΙΑ Μα εξίχασες; Εν Κάλαντα. Παραμονή των Φώτων. Πρέπει να γυρίσεις το χωρκόν που άκραν ως γυρόν να καλαντίσεις.
- ΝΙΚΟΛΑΣ Λαλώ να μεν καλαντίσω τα Κάλαντα.
- ΜΑΡΙΑ Να μεν καλαντίσεις τα Κάλαντα!
- ΝΙΚΟΛΑΣ Όι.
- ΜΑΡΙΑ Ντα είναι τα λαλούν Κάλαντα;
- ΝΙΚΟΛΑΣ Λαλώ να καλαντίσω τα Φώτα.
- ΜΑΡΙΑ Να καλαντίσεις τα Φώτα!
- ΝΙΚΟΛΑΣ Ναι.
- ΜΑΡΙΑ Να καλαντίσεις Φώτα αντί Κάλαντα!
- ΝΙΚΟΛΑΣ Ναι.
- ΜΑΡΙΑ Έσειε που τον τζαιρόν που πλάστημεν, π' αθθυμούμαι τους παπάες να καλαντίζουν των Καλάντων.
- ΝΙΚΟΛΑΣ Εγώ φέτι θα καλαντίσω την ημέραν των Φώτων.
- ΜΑΡΙΑ Θα σε περιπαίζουσιν οι χωρκανοί.
- ΝΙΚΟΛΑΣ Ας με περιπαίζουν.
- ΜΑΡΙΑ Εν να μαθευτεί τζιαι παρά χωρκού τζι εν να βγάλεις νάμιν. Εν να σου κολλήσουν τζι εσέναν παρατσούκλιν, όπως εκολλήσαν του παπά του μονόπυρου.
- ΝΙΚΟΛΑΣ Είδες το πούποτε γραμμένον ότι πρέπει να καλαντίζουμεν τα Κάλαντα αντί τα Φώτα;
- ΜΑΡΙΑ Έτσι εκαθιερώθηκεν τζι έτσι το ήβραμεν.

- ΝΙΚΟΛΑΣ Εγώ εν να το αλλάξω.
- ΜΑΡΙΑ Για να πας να πάρεις τα ευλοημένα τα κραμπιά στο παζάρι;
- ΝΙΚΟΛΑΣ Δεν εν μόνον για τούτον.
- ΜΑΡΙΑ Τζιαι τούτα ούλλα, για να συνάξεις τζείνα τα ευλοημένα τα ριάλια να γοράσεις τη βραχτήν του Μιχαηλιά.
- ΝΙΚΟΛΑΣ Δεν εν για τούτον λαλώ σου.
- ΜΑΡΙΑ Είντα λον έσεις καλό να το κάμεις;
- ΝΙΚΟΛΑΣ Εν τζι ήρτες καμιάν γρονιαν μιτά μου να δεις.
- ΜΑΡΙΑ Τούτον έμεινεν. Να με παίρνεις μιτά σου να κρατώ το σικλίν να καλαντίζεις.
- ΝΙΚΟΛΑΣ Τα περίτου σπίθκια βρίσκω τα βαούμενα.
- ΜΑΡΙΑ Δεν εκατάλαβα.
- ΝΙΚΟΛΑΣ Τα περίτου σπίθκια του χωρκού λαλώ, κάθε γρόνον που γυρίζω να καλαντίσω βρίσκω τα βαουμένα. Εν άδικα που γυρίζω.
- ΜΑΡΙΑ Γιατί;
- ΝΙΚΟΛΑΣ Γιατί τα Κάλαντα δουλεύει ο κόσμος. Ο ένας πάει στες ελιές, ο άλλος στον μύλον, ο ένας ξιχορτίζει, ο άλλος ξιλαφανίζει. Δεν κάθονται να καρτερούν τον παπάν να πα να τους πει τα Κάλαντα τζιαι να τους καλαντίσει.
- ΜΑΡΙΑ Τζι είντα σε κόφτει; Όσοι θέλουν ας μείνουν. Λαλεί το τζιαι το Ευαγγέλιον. "Όστις θέλει οπίσω μου ελθείν". Κανένας δεν έρχεται με το ζόριν.
- ΝΙΚΟΛΑΣ Μπορεί να μεν έρχεται με το ζόριν, μα μπορεί να πας να τον εύρεις.
- ΜΑΡΙΑ Να πας τα Κάλαντα, όπως το θέλει η παράδοση.
- ΝΙΚΟΛΑΣ Αφού δεν θα τον εύρω έσσω τα Κάλαντα. Θα τα ξανααλουόμεν; Για τούτον φέτι θα γυρίσω να καλαντίσω τα Φώτα. Τα Φώτα εν γιορτή μιάλη. Ανάσταση, Χριστούγεννα τζιαι Φώτα οι μαλλίττερες γιορτές του Γρόνου. Τα Φώτα ούτε τα πουλιά δεν ιχτίζουν την φουλιάν τους. Τα Φώτα ούλλοι αναπαύκουνται. Από μιτσήν ως μιάλον. Τα Φώτα να βκω να καλαντίσω. Πάρτο απόφασιν.

- ΜΑΡΙΑ Καλά γιε μου. "Εσού παπάς εσού τατάς" λαλεί τζι η παροιμία. Αμμά να το ξέρεις. Ούλλοι θα πουν τον λον τους.
- ΝΙΚΟΛΑΣ Ας τον πουν. (Σταματά η βροχή).
- ΜΑΡΙΑ Μπορεί να πάσιν τζιόλας να σε μαντατέψουν στον Δεσπότην.
- ΝΙΚΟΛΑΣ Ούτε κλέφτω, ούτε ατιμάζω. Την δουλειά μου κάμνω.
- ΜΑΡΙΑ Πρόσεξε να μεν σε κάμει αργόν τζιαι να μείνεις μόνο με το άλετρον τζιαι την τσάππαν, σαν ήσουν πρώτα.
- ΝΙΚΟΛΑΣ Να με κάμει αργόν γιατί θα καλαντίσω τα Φώτα αντί τα Κάλαντα;
- ΜΑΡΙΑ Καλάααα, καλάααα.
- ΝΙΚΟΛΑΣ Είδες που σου λάλουν; Εσταμάτησεν η βροσιή.
- ΜΑΡΙΑ Άλλα λόγια θκειε παπά.
- ΝΙΚΟΛΑΣ Άτε, σύναξε τα πατσαρίτζια μας να λαμνήσουμεν με την βοήθειαν του Θεού τζιαι τα πολλά λόγια εν φτώσια.
- ΜΑΡΙΑ Να πάμε σειμωνιάτικα να κόφκουμεν κραμπιά!
- ΝΙΚΟΛΑΣ Ναι.
- ΜΑΡΙΑ Εσέναν έπρεπεν να φωνάζουν παπάν μονόπυρον. Ούτε σιουγκάζεσαι, ούτε αμάνταν διάς.
- ΝΙΚΟΛΑΣ Διάλεξε μασιέγκα κουφτερά. Να κόφκουν τα κραμπιά χωρίς να κόφκονται τα σιέγκα μας. Βάλε τζιαι λλίον προσφάϊν μέσα στην βούρκαν, να φάμε μιαν μπουτσιάν το μεσομέριν.
- ΜΑΡΙΑ Στες διαταγές σου δεσπότη μου.
- ΝΙΚΟΛΑΣ Άτε, ώσπου να πάω τζι εγιώ να στρατουγκάσω το γαούριν τζιαι να του φορτώσω την σιρίζαν.

ΣΚΗΝΗ 3

(Κόκορας).

- ΝΙΚΟΛΑΣ (Ξύπνα). Κύριε ελέησον επήρην με ο ύπνος. Είντα ώρα ένει άτζιαπισ σου; (Κλάξον). Αααα Παναΐα μου άκου τον σιωφέρην που παίζει την πουρουν. Σίουρα εν εμέναν που καρτερούσιν. Εεε παπαδικιά, εεε παπαδικιά.
- ΜΑΡΙΑ Ναι.
- ΝΙΚΟΛΑΣ Σήκου να μου τανύσεις μάνι μάνι να σαστώ. Επήρην σε τζι εσέναν ο ύπνος;
- ΜΑΡΙΑ (Μισοκοιμισμένη). Έπρεπεν να ξυπνήσει η αφενκιά σου τζιαι θέλεις να τζοιμούμαι γιω με την ένοιαν;
- ΝΙΚΟΛΑΣ Παίζει την πουρουν ο σιωφέρης.
- ΜΑΡΙΑ Είντα να σου κάμω; Εχτές εσίγρασεν τζι εσυνάαμεν κραμπιά. Ώσπου να 'ρτουμεν έσσω κούτσα κούτσα, να ξιφορτώσουμεν, να ταΐσουμεν τα χτηνά, τζιαι να φάμεν τζι εμείς μιαν μπουτσιάν, εποκαματίσαμεν. Ούτε τα πόδκια μας εσώνναν, ούτε τ' αμμάδκια μας αννοΐαν. Πριν να πέσουμεν μεσ' στα ρούχα επήρην μας ο ύπνος.
- ΝΙΚΟΛΑΣ Σήκου εύρε μου ρούχα να φορήσω τζιαι πάψε το κήρυγμα.
- ΜΑΡΙΑ (Σηκώνεται). Παναγία μου τα κόκκαλα μου...Παναγία μου την μέσην μου. Όπου έχω κλειδικιασιν πονώ την. (Κλάξον).
- ΝΙΚΟΛΑΣ Κάμνε γλήρορα λαλώ σου τζι εν να φύουν να μ' αφήρουν.
- ΜΑΡΙΑ Καλλίτερα. Μπορεί να μεν το θέλει ο Θεός να πάεις. Εν μέρα η σημερινή, παπάς άδρωπος να κατεβείς στην πόλην τζιαι ν' αφήρεις την εκκλησιά σου κλειωμένην;
- ΝΙΚΟΛΑΣ Ώσπου να ξημερώσει, με την δύναμιν του Θεού εν να στραφώ.
- ΜΑΡΙΑ Έσιεις να λουτουρκήσεις σήμερα. Όι να ξιχάσεις τζιαι να μπουκώσεις τίποτε τζει πον να πας να κάτσεις.
- ΝΙΚΟΛΑΣ Μα θαρκέσαι πως τον έχασα;
- ΜΑΡΙΑ Πολλές φορές αναρωθκιούμαι. Έλα τα ρούχα σου. Να σε λείψω γιω, εν να χαθείς τζει εσου ο ίδιος μεσ' τουν' το σπίτιν.

- ΝΙΚΟΛΑΣ Ευτυχώς που τα φορτώσαμεν που τα χτες τα κραμπιά, αλλιώς δεν εγλιτώναμεν. Έθεν να φύει ο σιωφέρης τζιαι να μας αφήκει.
- ΜΑΡΙΑ Τζι έσιε τον νουν σου. Αν δεν έσιει πούλησιν, αν δεις τζιαι περικουλίζεσαι μεν κάτσεις να καρτεράς να πουληθούν. Άφησ' τα του εμπόρου τζι ό, τι πουλήσει τζι ό, τι αφήκει. Να 'ρτεις γλήγορα στην εκκλησιά σου να κάμεις το καθήκον σου. Γιατί τούτα ούλλα εν η τζεφαλή σου που τα φταίει. Ο νους σου τζι η πλεονεξία σου. Τόσα παλιοχώραφα τζιαι να βουράς, να κατασκοτώνεσαι για ν' αγοράσεις τζι άλλα. (Κλάξον).
- ΝΙΚΟΛΑΣ Άτε φεύγω γιω τζιαι μεν έσιεις την έννοιαν.
- ΜΑΡΙΑ Ξαπολά με η έννοια, που τον τζιαιρόν που σ' επήρα;

ΣΚΗΝΗ 4

(Ακούονται κότες).

- ΜΑΡΙΑ Ααα Παναγία μου κακόν που έπαθα. Έβγκην ο ήλιος τζι ήβρε με μεσ' στα ρούχα. Άκου τες όρνιθες μου εν να φαν τους τόπους. Κόρηγηη Αννού, κόρη Αννούσου.
- ΑΝΝΟΥ Ναι μανάα, είνταν που θέλεις;
- ΜΑΡΙΑ Τζι καλάν κόρη μου εγιώ ούλλη νύχτα δεν ετζοιμήθηκα με την έννοιαν του τζυρού σου, εσέναν είντα λοής τζι επήρε σε ο ύπνος;
- ΑΝΝΟΥ Τωρά εξημέρωσεν.
- ΜΑΡΙΑ Θώρε τον ήλιον ώσπου εξέβγκην! Α Παναγία μου κακόν που πάθαμεν.
- ΑΝΝΟΥ Είνταν που πάθαμεν;
- ΜΑΡΙΑ Όπου τζι αν είσαι εν να αρκέψουν να ρωτούν οι χωρκανοί.
- ΑΝΝΟΥ Είντα να ρωτούν;
- ΜΑΡΙΑ Γιατί δεν εχτύπησεν ακόμα η καμπάνα. Εν μέρα η σημερινή να φύει τζια ν' αφήκει την εκκλησιάν του; Πέρκι να νομί-σσουν πως έπαθεν τζια τίποτε μη κακόν.
- ΑΝΝΟΥ Όπου τζι αν είσαι άκου τους πον να κατεβούν δακάτω να ρωτούσιν.
- ΜΑΡΙΑ Είντα να κάμουμεν κόρη μου;
- ΑΝΝΟΥ Λαλείς να πέψουμεν κανέναν κοπελλούιν να την χτυπήσει;
- ΜΑΡΙΑ Τζια πκοιον να πέψουμεν;
- ΑΝΝΟΥ Τζια καλάν, οι ψαρτάες δεν ενδιαφέρτηκαν να 'ρτει κανένας να ρωτήσει;
- ΜΑΡΙΑ Οι ψαρτάες αν δεν παίξει η καμπάνα δεν λαχτούσιν που τον καφενέν. (Καμπάνα).
- ΑΝΝΟΥ Άκου την.
- ΜΑΡΙΑ Κύριε ελέησον, πκοιος εν να 'νει άραγες σου;
- ΑΝΝΟΥ Λαλείς να πήεν ο γέρος ο καντηλανάφτης;
- ΜΑΡΙΑ Ο γέρος παρπατεί τζια κωλοσύρνεται όι να σώσει να χτυπήσει την καμπάνα. Πετάχτου κόρη ώς ποτζεί στην εκκλησιάν να δούμεν πκοιος εν πο 'νει.
- ΑΝΝΟΥ Να ντυθώ.

ΜΑΡΙΑ Μα είσαι με το νυχτικόν ακόμα;
 ΑΝΝΟΥ Αφού τωρά εσηκώθηκα.
 ΜΑΡΙΑ Κάμνε καϊρέττιν. (Βόδι και γαϊδούρι). Άκου τα χτηνά μας. Διαμαρτύρουνται τζιαι τούτα. Εσηκωθήκαν τζιαι φωνάζουν μας. Εξιχάσαμεν τα τα καημένα. Ασα παπά μου, που να ’χω την ευτζιή σου, κακόν που μας εκατάφερες σήμερα.
 ΑΝΝΟΥ Εεε μανά, πκοιος εφαράντζισεν το σαπούνιν που την βούρνα;
 ΜΑΡΙΑ Δεν θέλεις σαπούνιν. Λάμνε τζει που σ’ έπειρα τζιαι πον να στραφείς νίβκεσαι.
 ΝΙΚΟΛΑΣ (Απέξω). Εεε παπαδκιαάα.
 ΑΝΝΟΥ Άκου τον τζύρη μου.
 ΜΑΡΙΑ Δόξα σοι ο Θεός. Αλλό λλίον να καρκιοσπάσω που την έννοιαν.
 ΝΙΚΟΛΑΣ Φερ’ μου το κλειδίν της εκκλησιάς.
 ΜΑΡΙΑ Πκοιος εχτύπησεν την καμπάναν;
 ΝΙΚΟΛΑΣ Εγίω την εχτύπησα. Είπα να την ιχτυπήσω να μεν αγωνιά ο κόσμος τζι ήρτα να πάρω το κλειδίν να ποκλειώσω.
 ΜΑΡΙΑ Εν κλειωμένη δηλαδή κόμα η εκκλησιά;
 ΝΙΚΟΛΑΣ Πκοιος εν να την ανοίξει; Κρατεί άλλος κλειδίν;
 ΑΝΝΟΥ Άρκησες ε παπά. Εν Κάλαντα σήμερα. Έσεις να καλαντίσεις τζιόλας.
 ΜΑΡΙΑ Εν θα καλαντίσει κόρη μου σήμερα ο τζύρης σου.
 ΑΝΝΟΥ Γιατί;
 ΜΑΡΙΑ Ρώτα τον.
 ΝΙΚΟΛΑΣ Εν θα σας δώκω λοαρκασμόν απού μιτσήν ως μιάλον.
 ΜΑΡΙΑ Αποφάσισεν να καλαντίσει αύριον τα Φώτα κόρη μου
 ΑΝΝΟΥ Πρώτην φοράν ακούω έτσι πράμα.
 ΝΙΚΟΛΑΣ Αύριον θα πάεις μιτά μου δεσποσύνη.
 ΑΝΝΟΥ Πού να πάω;
 ΝΙΚΟΛΑΣ Να γυρίζεις μιτά μου πον να καλαντίζω.
 ΜΑΡΙΑ Μα είσαι με τα καλά σου; Κοπελλούαν του χαρτωμάτου εν ο λος που λαλεί, να την βάλεις να κρατεί το σικλίν;

- ΝΙΚΟΛΑΣ Δεκατεσσάρων χρονών κοπελλούα δεν εν του χαρωμάτου.
Τζιαι μεν της το λαλείς, γιατί πιστεύκει το.
- ANNOY Αντρέπουμει να πάω.
- ΝΙΚΟΛΑΣ Φόρησε στρατούρι.
- ANNOY Δεν θα πάω.
- ΝΙΚΟΛΑΣ Θα το δούμεν.
- ΜΑΡΙΑ Έλα το κλειδίν τζιαι λάμνε ν' ανοίξεις την εκκλησιάν τζιαι
τούτον εν άλλος λοαρκασμός. Εν θα τον λύσετε τωρά.
- ΝΙΚΟΛΑΣ Γεμώστε μιαν κούζαν νερόν τζιαι φέрте την στην εκκλη-
σιάν για τον αγιασμόν.
- ΜΑΡΙΑ Επουλήθησαν τα κραμπιά;
- ΝΙΚΟΛΑΣ Επουλήθησαν.
- ΜΑΡΙΑ Πόσα επουλήθησαν;
- ΝΙΚΟΛΑΣ Κάμνεις πως εν σε κόφτει, μα τρώει σε η περιέργεια.
- ΜΑΡΙΑ Πόσα επουλήθησαν;
- ΝΙΚΟΛΑΣ Μια μπακκίραν η οκκά.
- ΜΑΡΙΑ Πόσα έπκιασες;
- ΝΙΚΟΛΑΣ Δκυο λίρες.
- ΜΑΡΙΑ Εβήκαν τετρακόσιες οκκάες δηλαδή.
- ΝΙΚΟΛΑΣ Περίπου.
- ΜΑΡΙΑ Μάσσιαλλα μας.
- ΝΙΚΟΛΑΣ Εσού να το δεις, που βαρυκόλιες να πάμεν να τα
κόφουμεν. Άτε πάω γιω.
- ΜΑΡΙΑ Στο καλό. (Κότες).
- ANNOY Είνταν που του κάπνισεν του τζυρού μου έτσι άξιππα τζιαι
εν θα γυρίσει να καλαντίσει σήμερα;
- ΜΑΡΙΑ Κύριος οίδεν. Να δούμεν είνταν πο 'κοφεν ο νους του
πάλε. Άτε πετάχτου κάτω στην αυλήν να σύρεις κλιθάρην
των όρνιθων, γιατί άκου τες, εσηκώσαν τους τόπους.
- ANNOY Θέλουν τζιαι τα βούδκια ταήν τζιαι οι αίγες τζιαι το γασούριν
τζιαι οι σιοίροι.
- ΜΑΡΙΑ Που κάπου πρέπει να αντακώσουμεν.

- ANNOY Πότε να προλάβουμε να τους ταΐσουμε τζιαι να πάμεν τζι εκκλησιάν;
- ΜΑΡΙΑ Έχουμεν ώραν ομπρός μας. Εν μιάλη σήμερα η ακολουθία. Εν να κοντέψει να μεσομερκάσει να τελειώσει. Έσει να διαβάσει τες Ώρες, ύστερις να κάμει τον Εσπερινόν των Φώτων, τζι ύστερις τη λειτουργίαν του Μεγάλου Βασιλείου.
- ANNOY Λαλείς, τα ξεροτήανα να τα ζυμώσουμεν πολούτουρα;
- ΜΑΡΙΑ Μα έχασες τον κόρη μου;
- ANNOY Είνταν που σου είπα πάλε;
- ΜΑΡΙΑ Άμα καρτερούμεν να ζυμώσουμεν τα ξεροτήανα πολούτουρα, πότε εν να μπουν για να τα τηανίσουμεν; Πόψε πον να σιγράσει;
- ANNOY Πόσην ώραν θέλουν να μπουν;
- ΜΑΡΙΑ Εξαργτάται που το προζύμι σου τζιαι που τον τζαιρόν. Άμα εν αδύνατον το προζύμι σου τζι άμα εν τζιαι νάγκιον κριάδα, πέрки να θέλουν τζιαι πεντέξι ώρες για να μπουν.
- ANNOY Ντα σαν λαλείς εν να μεν προλάβουμεν να ταΐσουμεν σήμερα τους καλικάντζαρους.
- ΜΑΡΙΑ Ταΐζουμεν τους αύριον πον Φώτα.
- ANNOY Περιπαίζεις με;
- ΜΑΡΙΑ Ντα ο τζύρης σου θα καλαντίσει αύριον.
- ANNOY Άμα ακούσουν το «εν Ιορδάνη», πού εν να μείνουν καλικάντζαροι;
- ΜΑΡΙΑ Έπρεπεν, όσον τζι αννοίξαν τ' αμμάδκια μας, να ζυμώσουμεν πρώτα τα ξεροτήανα.
- ANNOY Τζι αν δεν ημπούν, είνταν πον να κάμουμεν;
- ΜΑΡΙΑ Θα μασούμεν τζιαι να κολλούν πασ' στα δόνκια μας.
- (Από την εκκλησιάν ακούεται ο Παπάς. "Ευλογητός ο Θεός ημών πάντοτε. Νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.")
- ANNOY Άκου τον τζύρη μου πο 'κοψεν ευλοητόν.
- ΜΑΡΙΑ Δόξα σοι ο Θεός.

ΣΚΗΝΗ 5

- ΜΑΡΙΑ Τιτσίν τιτσίν λουκάνικον, μασιέριν μαυρομάνικον, κομμάτιν ξεροτήανον, να φάτε τζιαι να φύτετε.
- ΑΝΝΟΥ Πέτασσε τα καλά εε μανά. Θώρε...τα μισά δεν ιπέφτουν πασ' στο δώμαν. Ππέφτουν μεσ' στην αυλήν.
- ΜΑΡΙΑ Ντα σώννω να τα πετάξω; Που τες πολλές τες δουλειές, εξέρανε η κουτάλα μου. Έλα κόρη, σύρε τζι εσου.
- ΑΝΝΟΥ Δωσ' μου την κούππαν.
- ΜΑΡΙΑ Έλα. Πρόσεχε οι να σου πέσει.
- ΑΝΝΟΥ Τιτσίν τιτσίν λουκάνικον, μασιαίριν μαυρομάνικον, κομμάτιν ξεροτήανον να φάτε τζιαι να φύτετε.
- ΜΑΡΙΑ Μπράβο. Τωρά εκατάφερες τα.
- ΑΝΝΟΥ Τζιαι πότε λαλείς να κατεβούν οι καλικάντζαροι να τα φάσιν εεε μανά;
- ΜΑΡΙΑ Πόψε πον να νυχτώσει.
- ΑΝΝΟΥ Τζι εν να τα φάσιν ούλλα;
- ΜΑΡΙΑ Εξαοράται που την όρεξιν τους.
- ΑΝΝΟΥ Αν αφήνω πόψε νάκκον κράννοιχτην την πόρταν τ' ανωγιού που βκαίννει πάνω στο δώμαν, λαλείς να τους δω.
- ΜΑΡΙΑ Άμα νόσουν πως τους παρακολουθάς εν τζιαι κατεβαίνουν.
- ΑΝΝΟΥ Αααα.
- ΜΑΡΙΑ Άτε πήαινε φέρε νάκκον τερατσόμελον να βουττήσουμε τζι εμείς κανένα, να δούμεν αν τους επετύχαμεν.
- ΑΝΝΟΥ Εμέναν αρέσκουν μου με το ασπρόμελον.
- ΜΑΡΙΑ Φέρε τζιαι που τα δκνο.
- ΝΙΚΟΛΑΣ (Από έξω). Ταΐζετε τους καλικάντζαρους κοκόνες;
- ΜΑΡΙΑ Είντα να κάμουμεν. Καλοκρατούμεν τους να μεν μας δειχτούν.
- ΝΙΚΟΛΑΣ Εμείναν τζιαι για λλόου μας;
- ΜΑΡΙΑ Λαλείς να τηανίσαμεν μόνον για τους καλικάντζαρους;
- ΑΝΝΟΥ Ελάτε, έφερα τζιαι το μέλιν.
- ΜΑΡΙΑ Έλα δαμαί πο 'σιει τζιαι πκιάτα.

ΝΙΚΟΛΑΣ Πκοια που τες δκυο τους έκαμεν;
ANNOY Η μάνα μου εξύμωσεν τους τζι εγιώ ετηάνισα τους.
ΝΙΚΟΛΑΣ Όι ρε, γεια στα σιέγκα σας.
ANNOY Τώρα να δούμεν, αν αρέσουν τζιαι στους καλικάντζαρους!
ΜΑΡΙΑ Κοτζιά μου γεναίκα τζι επήρεν που φόον τους καλικά-
ντζαρους.
ΝΙΚΟΛΑΣ Μεν φοάσαι κόρη μου τζι αύριον όσον να πω το «εν
Ιορδάνη» δεν θα μείνει ρουθούνιν.

ΣΚΗΝΗ 6

- ΝΙΚΟΛΑΣ (Ακούεται από μακριά να ψάλλει το «Εν Ιορδάνη βαπτιζομένου σου Κύριε»).
- ANNOY (Από μακριά). Εεεεε μανάααα, εεε μανάααα.
- ΜΑΡΙΑ Πού είσαι κόρη;
- ANNOY Πάνω στ' ανώνιν.
- ΜΑΡΙΑ Είνταν που γρειάστης;
- ANNOY Εν να βκω πάνω στο δώμα.
- ΜΑΡΙΑ Άκουσες το «εν Ιορδάνη» τζι εξιφοθήηρες;
- ANNOY Εν να βκω να δω αν εφάαν τα ξεροτήανα οι καλικάντζαροι.
- ΜΑΡΙΑ Έβκα μα κάμνε καϊρέττιν. Να κατεβείς, να σαστείς, να ντυθείς να πάμεν εκκλησιάν νάκκον ανώρας. Πέρι εύρουμεν τζιαι κανέναν σκάμμον να κάτσουμεν. Γιατί σήμερα η εκκλησιά γεμώννει πόσσω πόξω. Γιατί σήμερα, ρύζι να ρίψεις, δεν ιπέφτει χαμαί, που τον κόσμον τον πολλύν.
- ANNOY (Από μακριά). Εεεεε μανάαααα
- ΜΑΡΙΑ Είντα γρειάστης πάλε;
- ANNOY Εφάασιν οι καλικάντζαροι.
- ΜΑΡΙΑ Άτε κόρη.
- ANNOY Έτα, θωρείς τα, εν ούλλα δακκαμμένα.
- ΜΑΡΙΑ Εν να λιμπίσουν τζιαι να μας κατεβαίνουν κάθε γρόνον.
- ANNOY Εεεεε μανά, το δάκκαμμαν τους μοιάζει με το δάκκαμμαν τους κάπτους.
- ΜΑΡΙΑ Μα τα δόνκια τους καλικάντζαρους μοιάζουν με τα δόνκια τους κάπτους.
- ANNOY Αλήθεια;
- ΜΑΡΙΑ Πρώτην φοράν το ακούεις;

ΣΚΗΝΗ 7

- ΜΑΡΙΑ Κάτσε να φάεις μια μπουτσιάν πριν να βρεις εις τον γυρόν να καλαντίσεις. Οι να μείνεις μεσόστρατα που την πείναν.
- ΝΙΚΟΛΑΣ Αν κάτσω, εν θα προλάβω να γυρίσω το χωρκόν.
- ΜΑΡΙΑ Εν τζι είπα σου να κάτσεις τζιαι να ξιχαστείς πάνω στο τραπέζι.
- ΝΙΚΟΛΑΣ Ο κόσμος, σ' όποιον σπίτιν τζιαι να μπω, κάτι με τζερονούσιν. Σουτζιούγκον, κκιοφτέγκα, αθάσια, καρούδκια, ζιβανία, όρεξιν να 'χω.
- ΜΑΡΙΑ Είνταν που σου είπαν οι επιτρόποι, πο'ν εκαλάντισες εχτές;
- ΝΙΚΟΛΑΣ Η έννοια μ' έπκιασεν είντα λαλούν οι επιτρόποι.
- ΜΑΡΙΑ Τούτο σημαίνει πως είπαν τον λον τους.
- ΝΙΚΟΛΑΣ Άφησ' τους να μουρμουρούν. Πού εν η κοπελλούα;
- ΜΑΡΙΑ Είνταν πον να την κάμεις;
- ΝΙΚΟΛΑΣ Να την πάρω μιτά μου.
- ΜΑΡΙΑ Μα για τ' όνομαν του Θεού, είσαι με τον νουν που γεννήθηκες; Γεναίκαν του χαρτωμάτου να την κουβαλάς μιτά σου να κρατεί το σικλίν πον να καλαντίξεις! Τζι αν αρέσκει κανενού τζι έβαλεν την στ' αμμάτιν, να την δει τζιαι ν' αλλάξει γνώμη!
- ΝΙΚΟΛΑΣ Καλάν καλάν, παρά ν' ακούω τα πομούσουρα σου κάλλιον να γυρίζω μόνος μου.
- ΜΑΡΙΑ Εν κανένας κόπος να κρατάς το σικλίν;
- ΝΙΚΟΛΑΣ Ή το σικλίν να κρατώ, ή τον σταυρόν πον να προσκυνά ο κόσμος, ή την βασιλιτζιάν πον να καλαντίζω. Δκυο σιέγκα έχω ούλλα τζι ούλλα. Άλλα γρόνια έπαιρνα μιτά μου τον γέρον τον καντηλανάφτην. Μα φέτι εκούτσανεν τέλεια. Στην εκκλησιάν τζιαι δυσκολεύκεται να 'ρτει.
- ΜΑΡΙΑ Τώρα να πεταχτώ τζει πάνω στην αρφήν μου, πέρικι πείσει κανέναν που τους μισιούς της να σου τανύσει.
- ΝΙΚΟΛΑΣ Πήιαννε άννοιξε πρώτα τζει κάτω πον τα χτηνά μας, να πάω να καλαντίσω.

ΜΑΡΙΑ Ράντισε πρώτα τα πλάσματα τζι ύστερα τα χτηνά.
ΝΙΚΟΛΑΣ Εν τα χτηνά που ταΐζουν τα πλάσματα.
ΜΑΡΙΑ Τζι εν να αρκέψεις πόσσω μας;
ΝΙΚΟΛΑΣ Ο παπάς ευλοεί πρώτα τα γένια του τζι ύστερα τα ξένα.
ΜΑΡΙΑ Πέργι να θέλεις τζιαι που λλόου μου πλούμισμα.
ΝΙΚΟΛΑΣ Εν τζιαι κάμνεις άσσημα. Έλα, φίλα το σταυρόν.
ΜΑΡΙΑ Δοξάζω τ' όνομαν του τζιαι προσσινώ το.
ΝΙΚΟΛΑΣ (Ψάλλει). «Εν Ιορδάνη βαπτιζομένου σου Κύριε...»

ΣΚΗΝΗ 8

- ΝΙΚΟΛΑΣ (Από μακριά ακούεται να ψάλλει και πάλι το «Εν Ιορδάνη»).
- ANNOY Άκου τον τζύρη μου εεε μανά, ετέλειωσεν τζιαι στρέφεται.
- ΜΑΡΙΑ Δόξα σοι ο Θεός. Σύμφωνα με την ώρα που 'βηκεν έξω να καλαντίσει, ενόμισα πως εν να μεσανυχτίσει να στραφεί.
- ΝΙΚΟΛΑΣ (Πλησιάζει ψάλλοντας. Σταματά απότομα σαν ψάλλει). Ελάτε κορόνες. Προσκυνάτε ξανά τον σταυρόν τζιαι φέρτε μου μιαν τσαέραν να κάτσω, γιατί θαρκούμαι πως εν να μεν αντέξω ν' ανεβώ της πόρτας που την ποστασούραν. (Συνεχίζει να ψάλλει από εκεί που έμεινε, ενώ προσκυνούν).
- ΜΑΡΙΑ Δοξάζω τ' όνομα του. Τζιαι να αξιωθούμεν τζιαι του χρόνου.
- ANNOY Εεε παπά.
- ΝΙΚΟΛΑΣ Ναι κόρη μου.
- ANNOY Κάτι εζιχάσαμεν σήμερα.
- ΝΙΚΟΛΑΣ Είνταν που ζιχάσαμεν;
- ANNOY "Καλημέρα τζιαι τα Φώτα τζιαι την πουλουστρίναν πρώτα".
- ΝΙΚΟΛΑΣ Η μάνα σου έδωκεν σου;
- ANNOY Έδωκεν μου καλό.
- ΝΙΚΟΛΑΣ Εγώ να δεις είντα πουλουστρίναν εν να σου δώκω!
- ΜΑΡΙΑ Άτε να δούμεν, αν εφουάρτεψες φέτι.
- ANNOY Έλα κάτσε εεε παπά.
- ΝΙΚΟΛΑΣ Την ευτζιή μου να 'σεις. Έλα το σικλίν που τον Αγιασμόν, τζιαι πάω' το μέσα.
- ANNOY Παναγία μου εεε παπά, εν μολύβιν.
- ΝΙΚΟΛΑΣ Κανεί σε για πουλουστρίνα;
- ANNOY Μα το σικλίν;
- ΝΙΚΟΛΑΣ Εν ούλλα όσα εσύναξα που το καλάντισμαν τζει μέσα.
- ANNOY Τζει εν να μου τα δώκεις ούλλα;

- ΝΙΚΟΛΑΣ Όι μόνον τούτα. Θα βάλω τες έξι λίρες του τελευταίου μου μιστού, τες δυο λίρες που πλιάσαμεν εχτές που τα κραμπιά τζιαι κάτι πάνω κάτω που σύναξα Γριστούγεννα τζιαι Πρωτογρονιάν τζιαι θα τες δώκω προκαταβολήν, να σου γοράσω την βραχτήν του Μιχαηλιά.
- ANNOY Την βραχτήν είνταν να την κάμω;
- ΝΙΚΟΛΑΣ Να χτίσεις μέσα το σπίτι σου, άμα βρεθεί η τύχη σου.
- ANNOY Δωσ' μου τωρά τίποτε ν' αγοράσω ό,τι θέλω τζι η προίκα μου εν δική σου έννοια.
- ΝΙΚΟΛΑΣ Ακούεις, ακούεις;
- ΜΑΡΙΑ Καλά σου λαλεί η κοπελλούα. "Εν τη παλάμη και ούτω βοήσωμεν".
- ΝΙΚΟΛΑΣ Παρατήρα μεσ' στο σικλίν κόρη τζιαι σαν να είδα τζι ασημικόν τζει μέσα.
- ΜΑΡΙΑ Είντα ασημικόν;
- ΝΙΚΟΛΑΣ Μισούϊν, τριαρούϊν, δεν εποδκιαχώρισα.
- ANNOY Εν μισούϊν εε παπά.
- ΝΙΚΟΛΑΣ Χάρισμα σου κόρη.
- ANNOY Φκαριστώ.
- ΜΑΡΙΑ Έσειε τρεις μέρες που παιδεύκω τον νουν μου...αμμά τωρά τα κατάφερα να λύσω την απορίαν μου κόρη Αννού.
- ANNOY Είντα απορίαν εε μανά.
- ΜΑΡΙΑ Γιατί ο τζύρης σου εκαλάντισεν Φώτα αντί Κάλαντα.
- ANNOY Γιατί;
- ΜΑΡΙΑ Γιατί σήμερα ο κόσμος εν ούλλος συνάμενος έσσω, τζι υπολόγισεν πως εν να συνάξει περίτου που το καλάντισμα, για να ποσώσει την προκαταβολήν ν' αγοράσει την βραχτήν.
- ΝΙΚΟΛΑΣ Έκλεψα τα που κανέναν; Μακάρι ναν' καλά ο κόσμος.
- ΜΑΡΙΑ Ωστε παραδέχσαι το.
- ΝΙΚΟΛΑΣ Θέλεις να σου πω ψέματα; Αντροπή μου, παπάς άδρωπος.
- ΜΑΡΙΑ Ασαα Παναγία μου τζι αν το υποψιαστούν οι χωρκανοί, ξέρεις είντα παρατσούκλιν εν να σου κολλήσουν; Ο παπάς ο παραρόπιστος, ο παπάς ο παραρόπιστος.

(Γέλια).